

تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم بافت‌های فرسوده شهری

چکیده

زمینه و هدف: یکی از عواملی که در وقوع جرائم تأثیر بسزایی دارد، مکان‌ها و مناطق جرم خیزی است که مجرمین تمایل بیشتری برای فعالیت در آن‌ها از خود نشان می‌دهند. بافت‌های فرسوده شهری، به علت مشکلات کالبدی امکان کنترل رسمی پلیس را محدود می‌سازند و فرصت ارتکاب جرم را افزایش می‌دهند. هدف از این تحقیق، بررسی تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم بافت‌های فرسوده شهری است.

روش‌شناسی: این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت، کمی و از نظر روش از نوع توصیفی - تحلیلی است. جامعه آماری تحقیق شامل کارشناسان انتظامی و کارشناسان و مدیران شهری شهر بیرون‌جند می‌شود. حجم نمونه 58 نفر بوده است که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسش‌نامه محقق ساخته است که روایی صوری و محتوایی آن با نظرخواهی از خبرگان آشنا به موضوع و پایایی آن با روش آلفای کرونباخ 0/89 به دست آمده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون تی تک نمونه‌ای با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 22 استفاده شده است.

یافته‌ها: مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده ($t=21/18$), تأثیر پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده ($t=15/43$), تأثیر گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده ($t=19/69$), تأثیر پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده ($t=18/54$) است. در نهایت، تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده ($t=23/39$) تفاوت معناداری دارد.

نتیجه‌گیری: اجرای صحیح مدیریت پیشگیری انتظامی می‌تواند در کاهش جرم بافت‌های فرسوده شهری مؤثر باشد.

کلیدواژه‌ها: مدیریت، پیشگیری انتظامی، جرم، بافت فرسوده، بیرون‌جند.

دریافت: 1400/05/09

پذیرش: 1400/06/25

نوع مقاله: مستخرج از پایان نامه

کارشناسی ارشد

صفص: 28-1

شناسه دیجیتال (DOR):

DOR:

علیرضا جزینی

دانشیار گروه پیشگیری از جرم، دانشگاه علوم انتظامی، تهران، ایران و رئیس انجمن علمی پژوهش‌های انتظامی ایران (نویسنده مسئول)، ریاضامه: alirj1101@gmail.com

وحید بارانی پسیان

استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران. ریاضامه: barani.vahid@yahoo.com

مهدي بهمدی

دانش آموخته رشته فرماندهی و مدیریت انتظامی دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران، ایران. ریاضامه: behmadiemadreza@gmail.com

این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد رشته فرماندهی و مدیریت انتظامی با عنوان «تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم بافت‌های فرسوده شهری (موردمطالعه شهر بیرون‌جند)» در دانشگاه علوم انتظامی امین است.

مکان و ویژگی‌های خاص آن، نقش بسزایی در وقوع یا پیشگیری از جرم ایفا می‌کند. ویژگی‌های خاص محیطی مانند شلوعی و خلوتی، روشنایی و تاریکی خیابان‌ها و نوع طراحی و ساخت اماکن گوناگون می‌تواند مجرمین بالقوه را به ارتکاب جرم ترغیب کرده و یا با دشوار نمودن ارتکاب جرم و افزایش خطر ناشی از آن، آنان را از ارتکاب عمل مجرمانه منصرف کند (شماعی و واحدی‌نژاد، 1397، ص 192-193). برخی مکان‌های شهری به لحاظ کالبدی، نوع فعالیت، ویژگی‌های ساکنان آن، امکان بیشتری برای وقوع جرم را فراهم می‌کنند؛ از جمله این مکان‌ها، بافت‌های فرسوده و سکونت‌گاه‌های غیررسمی است که در زمرة فضاهای بی‌دفاع شهری به‌شمار می‌روند (نوروزی، سرکشیکیان و بارانی، 1390، ص 23).

بافت فرسوده شهرستان بیرون‌جند در مناطقی از مرکز، شمال و غرب آن واقع شده است که به‌دلیل گستردگی و فقدان الگوی شهرسازی، دارای گذرگاه‌های باریک و پرپیچ‌وخم بوده و فاقد شبکه معابر شهری است. این گذرگاه‌ها اکنون خود به معضل جدیدی برای ورود و گشتزنی نیروهای انتظامی تبدیل شده و این معابر امکان فرار مجرمین و پنهان شدن از دید مأموران را فراهم کرده است؛ به همین دلیل این مناطق به مأمنی برای مجرمین تبدیل شده و بسیاری از ایشان این مکان‌ها را محل فعالیت خود از قبیل خرید، فروش، استعمال و حمل مواد مخدر و همچنین محل نگهداری اموال مسروقه... قرار داده‌اند. در گذشته، این گذرگاه‌ها و معابر به جهت جلوگیری از ورود سارقان و متاجاذن اسبسوار به‌صورت باریک و پرپیچ‌وخم ایجاد شده بود که نقش بسزایی در پیشگیری از جرم داشت؛ اما با گذشت زمان و گسترش شهرها و شهرنشینی، به محل و مأمنی برای مجرمین و فعالیت‌های آنان تبدیل شد. بنا به اظهارات کارشناسان پلیس پیشگیری و عملیات استان از ابتدای سال 1399 تا کنون حدود ۰/۳۷ درصد از جرائم شهرستان بیرون‌جند در حوزه بافت‌های فرسوده شهری رخ داده است که در امنیت شهروندان تأثیر گذاشته است.

فرماندهان انتظامی شهرستان بیرجند تلاششان بر این بوده که با برگزاری جلسات شورای معتمد پلیس و ارائه آموزش‌های لازم به شهروندان، کنترل مجرمان سابقه‌دار، گشتزنی هدفمند با توجه به پیک جرائم، آموزش کارکنان در راستای پیشگیری از جرائم، استفاده از ظرفیت‌های بسیج و گشت‌های رضویون و... میزان جرائم را در سطح حوزه سرزمینی خود به حداقل ممکن برسانند. شکی نیست که اگر اقدامات فوق، در کاهش جرائم مؤثر می‌بود تاکنون می‌بایست شاهد تحولی بزرگ در عرصه پیشگیری از جرم بودیم، درحالی که وجود جرم همچنان بالاست.

با توجه به اینکه نقش تدبیر و اقدامات پیشگیری انتظامی از سوی سلسله‌مراتب فرماندهان در بازرسی‌ها و نظارت‌های تخصصی در خصوص موضوع یادشده مورد تأکید قرار گرفته است و از طرفی پیشگیری، علاج واقعه قبل از وقوع است و کم‌هزینه‌تر از اقدامات بعد از وقوع جرم است، به نظر می‌رسد انجام پژوهش در این زمینه به فرماندهان برای کاهش جرائم کمک خواهد کرد.

از آنجاکه در بسیاری از شهرهای قدیمی ایران، بافت فرسوده وجود دارد و جرائم بسیاری در این قسمت‌ها به وقوع می‌پیونددند، بیان ارتباط جرائم با این اماکن و مدیریت صحیح آن به منظور پیشگیری بسیار مهم و ضروری به نظر می‌رسد و از طرفی بهترین، کم‌هزینه‌ترین و سودمندترین روش مقابله با جرائم پیشگیری است که اهمیت موضوع را می‌رساند. نظریات جرم‌شناسی و جامعه‌شناسی جنایی متعدد و بسیار مهمی به برقراری پیوند مفهومی میان عماری، مهندسی و برنامه‌ریزی شهری و پیشگیری از جرم و سیاست‌گذاری جنایی شهری پرداخته‌اند؛ اما هم قوانین جزایی کشورمان از توجه به این نظریه‌های غنی و کارآمد بسیار بی‌بهره‌اند و هم معضلات انتظامی و پلیسی در کشف جرم و تعقیب و گریز مجرمان و پیشگیری از جرائم شهری در ارتباط با این بافت‌ها (بالاخص در شهرستان بیرجند) ضرورت توجه به این حیطه را دوچندان می‌کند.

پیشینه و مبانی نظری

طراحی فضاهای رهاسده، تزریق فعالیت‌ها به قطعات خالی از کاربری، سبب حضور مردم و افزایش نظارت اجتماعی و کاهش پتانسیل شکل‌گیری آسیب‌های اجتماعی می‌شود. پلیس در حال حاضر نیز از راهکارهای متعددی برای کاهش جرائم و آسیب‌های اجتماعی استفاده می‌کند؛ اما همچنان کاستی‌هایی برای حل مسائل موجود در بافت‌های فرسوده مشاهده می‌شود و لزوم بهره‌گیری از روش‌های موفق مدیریت پیشگیری انتظامی برای کاهش جرائم و آسیب‌های اجتماعی ضروری به نظر می‌رسد. از طرفی، تاکنون تحقیقات گوناگونی درباره کاهش جرائم از جمله سرقت لوازم داخل خودرو، انگیزه سرقت، شگرد سارقان، عوامل مؤثر در کشف و... صورت پذیرفته است؛ اما در خصوص نقش مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهری تحقیقی انجام نشده است و بنابراین، این پژوهش، تازگی دارد.

با انجام تدبیر و اقدامات پیشگیرانه، (وضعی، اجتماعی و انتظامی) در شهر بیرجند توسط فرماندهی انتظامی شهرستان و سایر دستگاه‌هایی که به حکم قانون در این زمینه موظف به فعالیت هستند و بهره‌گیری از گشت‌های انتظامی در نقاط آلوده و جرم‌خیز شهر، از یکسو می‌توان آگاهی‌های شهروندان را در زمینه جرائم و پیشگیری از آن بالا برد و از سوی دیگر، تعامل و هماهنگی دستگاه‌های ذی ربط در این حوزه را بیشتر و نهایتاً با اصلاح وضع موجود، جرائم را کنترل و باعث کاهش آن شد. چنانچه مطالعات دقیقی در این حوزه انجام نشود، آمار جرائم در این بافت‌ها در شهر بیرجند بالاتر خواهد رفت؛ مرتکبین جرائم از این فضاهای نهایت استفاده را در راستای اعمال مجرمانه خود خواهند برد و امنیت شهروندان بیش از پیش به مخاطره خواهد افتاد؛ بنابراین، پرسش اصلی پژوهش حاضر این است که مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند به چه میزان مؤثر است؟

منطقه 14 شهرداری تهران» نوشتهداند که یکی از عوامل مهم در افزایش میزان آسیب‌های اجتماعی وجود مناطق و مکان‌های جرم‌خیز است. تحقیقات نشان می‌دهد، میان میزان ارتکاب جرم و ویژگی‌های محل وقوع جرم رابطه معناداری وجود دارد. امروزه بافت‌های فرسوده در مناطق شهری و بهویژه کلان‌شهرها به محلی برای فسادهای اخلاقی، آسیب‌های اجتماعی، جرم و جنایت تبدیل شده‌اند. آزاد ارمکی (4400) در تحقیقی با عنوان «احیای زندگی شبانه در بافت فرسوده شهری خیابان لاله‌زار» معتقد است که بافت فرسوده شهری بخش بزرگی از شهرهای ایران را تشکیل می‌دهد. بسیاری از مناطق تهران با چنین مسائلی روبرو است و لزوم ساماندهی این فضاهای شهری بیشتر بر ما آشکار می‌شود؛ بنابراین مفهومی به نام زندگی شبانه به وجود می‌آید که به تشویق فعالیت‌های گوناگون اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در ساعت‌بیشتری از شبانه‌روز توجه دارد. استفاده شبانه‌روزی از فضانه تنها آن را مستهلك نمی‌کند؛ بلکه حضور و فعالیت مستمر شهروندان را بر آن اهمیتی می‌بخشد که چه مردم و چه مدیران شهری در حفظ و نگهداری آن کوشاتر می‌شوند. نتایج پژوهش حاکی از آن است که شاخص‌های زندگی شبانه از جمله احساس امنیت، دسترسی به حمل و نقل عمومی، جذابیت و زیبایی فضا، افزایش ساعت‌فعالیت‌ها و همچنین برگرداندن کاربری گذشته در ساعتی از شب می‌تواند موجب جذب مردم و پویایی این فضا باشد و نیز هویت اصلی این خیابان را تا حدودی به آن باز گرداند. پوراحمد، حاتمی‌نژاد و ملکی (۱۳۹۹) در تحقیقی با عنوان «بررسی تأثیر بافت‌های ناکارآمد شهری بر آسیب‌های اجتماعی (مورد مطالعه: شهر مراغه)» معتقدند که پدیده فرسودگی در بافت‌های شهری بر کالبد بافت و فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی را اثرگذار است. نتایج حاصل از شاخص ویکور نشان داد که نواحی 5 و 6 به عنوان نواحی کاملاً کارآمد، نواحی 7 و 4 به عنوان نواحی نسبتاً کارآمد و نواحی 1، 3 و 2 نیز به عنوان نواحی کاملاً ناکارآمد تعیین شده‌اند. همچنین سنجش وضعیت آسیب‌های اجتماعی در شهر مراغه نشان داد که ناحیه 1 دارای بیشترین میزان وقوع آسیب‌های اجتماعی در این شهر است. پس از آن نیز به ترتیب نواحی 3،

۵، ۶، ۷ و ۱۰۱۱) در تحقیقی با عنوان «پیش‌بینی نرخ جرم در محلات شهری بر اساس یادگیری ماشین» به این نتیجه رسیده که با افزایش تأثیر جرم و جنایت بر زندگی ساکنان، روش‌های مختلفی برای پیش‌بینی محل وقوع جرم تأثیرگذار در ارتقای امنیت اجتماعی بافت‌های فرسوده شهری» که با استفاده از نظریه «سپتد» درباره معیارهای تأثیرگذار بر امنیت اجتماعی در بافت‌های فرسوده انجام داده‌اند، نشان داده‌اند کیفیت‌های محیطی بر میزان امنیت محیط تأثیر بالقوه دارد و رویکرد بهره‌گیری از طراحی کالبدی برای ارتقای سطح امنیت اجتماعی یکی از مؤثرترین روش‌ها برای حفظ و ارتقای امنیت است.

۶ هی و ژنگ^۱ در تحقیقی با عنوان «پیش‌بینی نرخ جرم در محلات شهری بر اساس یادگیری ماشین» به این نتیجه رسیده که با افزایش تأثیر جرم و جنایت بر زندگی ساکنان، روش‌های مختلفی برای پیش‌بینی محل وقوع جرم

به وجود آمده است. این روش‌ها تنها ارتباط بین یک عامل واحد و پراکندگی وقوع جرم را بررسی می‌کنند. این مقاله از شبکه‌های عصبی GAN برای ایجاد مدل پیش‌بینی نقشه‌های دارای مقیاس شهر و نقشه‌های پراکندگی وقوع جرم مرتبط با آن به منظور تجسم دقیق‌تر و سریع‌تر و پیش‌بینی توزیع جرم در محله‌های مختلف و ایجاد پایه برای برنامه‌ریزی و طراحی امنیتی توسط طراحان شهری استفاده می‌کند. فیلادلفیا به عنوان نمونه موردی با بیش از دو میلیون اطلاعات جنایی از 2006 تا 2018 برای ترسیم نقشه پراکندگی نقاط جرم انتخاب شده است. نقشه فیلادلفیا تهیه شده است و به مدل برای پیش‌بینی نرخ جرم در شهر با بیش از دو هزار تصویر یک به یک مربوط به آن آموزش داده شده است. پس از تکمیل آموزش مدل، نقشه دارای مقیاس می‌تواند مستقیماً به مدل داده شود و مدل بلا فاصله نقشه پراکندگی نقاط جرم را رائیه دهد. با استفاده از داده‌های آموزش‌نده فیلادلفیا به عنوان مجموعه آزمون، مدل می‌تواند مناطق مرکز جرم را به طور دقیق پیش‌بینی کند. مناطق پیش‌بینی شده مرکز جرم با مناطق مرکز جرم در مطالعات قبلی یکسان است. با بازخورد مدل، برنامه‌ریز شهری می‌تواند طرح شهر را تنظیم کند و میزان جرم و جنایت را تا حد زیادی کاهش دهد. علاوه بر این، ایده‌های این مقاله می‌تواند به عنوان مجموعه‌ای از روش‌ها برای پیش‌بینی سایر مؤلفه‌های مشخصه شهری و تجسم آن‌ها مورد استفاده قرار گیرد. روزز، کادر، مالسن¹ (1011) در تحقیقی با عنوان «شبیه‌سازی عامل محور بر اساس داده جهت پیش‌بینی الگوهای جرم در محیط شهری» معتقد است که شبیه‌سازی‌های فضایی جرم به درک ما از سازوکارهای محرک جرم کمک می‌کند و می‌تواند به تصمیم‌گیرندگان در توسعه راهبردهای مؤثر بر کاهش جرم کمک کند. در سال‌های اخیر مدل‌های عامل محور² که محیط‌های جغرافیایی را برای ایجاد الگوهای جرم یکپارچه می‌کنند ایجاد شده‌اند، اگرچه شبیه‌سازی‌های جرم مبتنی بر داده نادر هستند. این مقاله (1) عوامل متعدد مهم الگوهای جرم را مشخص می‌کند، (2) منابع داده مربوط و در دسترس را جمع‌آوری می‌کند تا

1- Rosés, Kadar & Malleson

2- Agent-based models

یک لایه GIS با موقعیت جغرافیایی ثابت و پویا و با ویژگی‌های زمانی مربوط به جرم ایجاد کند، (3) یک محیط شهری مجازی با این لایه‌ها ایجاد می‌کند، که موقعیت عوامل جرم در آن مشخص می‌گردد، (4) یک فرایند تصمیم‌گیری مبتنی بر داده را با استفاده از یادگیری ماشین^۱ پیشنهاد می‌کند تا عاملان^۲ تصمیم بگیرند که بر اساس درک خود از محیط در فعالیت مجرمانه مداخله کنند و درنهایت، (5) الگوهای جرم ریزدانه^۳ در محیط شهری شبیه‌سازی شده ایجاد می‌کند. آریسوکوو، ایگبولکیو، اوی، اوییپو، آسامو و راساک^۴ (2020) در تحقیقی با عنوان «مشارکت محلی در جلوگیری و کنترل جرم در روستاهای نیجریه» اظهار داشتند، مناطق روستایی در نیجریه با انواع جنایات بدنام شده‌اند. امکانات رفاهی نامناسب مانند جاده‌های مناسب و زیرساخت‌های ارتباطی در مناطق روستایی نیجریه، تشخیص و پیشگیری مؤثر جرم جنایات در روستاهای نیجریه را برای پلیس نیجریه دشوار کرده است. درنتیجه تشدید این فعالیت‌های بزهکارانه، جوامع روستایی در نیجریه برای محافظت از محله‌های خود پلیس محلی را توسعه داده‌اند. یافته‌های این مطالعه، موارد متعدد سرقت را به عنوان جرم رایج در روستاهای نیجریه نشان داد. جوانان درصد بیشتری از مظنونان جرم در ایستگاه‌های پلیس را تشکیل می‌دهند. بیکاری و فقر در میان مردم روستایی به ویژه جوانان علت این جرائم بوده است. فقدان زیرساخت‌های اجتماعی، حضور ناکافی پلیس و حمایت دولت از جوانان بیکار وضعیت جرائم را در مناطق روستایی وخیم‌تر کرده است. سطح پایین تعاملات جامعه با پلیس در پیشگیری و کنترل جرم در روستاهای نیجریه وجود داشت. این مطالعه افزایش مشارکت پلیس و مردم را در پیشگیری و کنترل جرم در روستاهای نیجریه توصیه می‌کند. پیروزفر، فار، ابوآقایی نیمو و اویی برچای^۵ (2019) در تحقیقی با عنوان «جلوگیری از جرم در فضاهای شهری از طریق طراحی محیطی: دیدگاه انتقادی انگلستان» گفته‌اند،

1- Machine-learning

2- Agents

3- Fine-grained crime patterns

4- Arisukwu, Igbolekwu, Oye, Oyeyipo, Asamu & Rasak

5- Piroozfar, Farr, Aboagye-Nimo & Osei-Berchie

زمینه محور بودن وقوع جرم در سطح گسترهای پذیرفته شده است. برخی نظریه‌ها برای شرح موضوع بر ناهنجاری‌های اجتماعی متمرکز شده‌اند و به این مفهوم اشاره کرده‌اند که اگر چنین ناهنجاری‌هایی از جامعه حذف گردند، جنایات مهم و جدی ریشه کن می‌شوند. روش پیشگیری از وقوع جرم از طریق طراحی محیطی^۱ به منظور استفاده مؤثر از محیط ساخته شده برای کاهش جرم و جنایت اتخاذ شده است. نتایج نشان داد از زمانی که اقدامات مداخله‌ای در سال 2011 مطرح شد، مرکز شهر بریکستون کاهش نرخ جرم و جنایت را تجربه کرده، در حالی که برای سایر مناطق انگلستان و ولز این نرخ افزایش داشته است. بین مدت زمان سکونت و ترس از انجام جرم رابطه مثبت وجود داشت. وجود روش‌نایی در داشتن درک امنیت ضروری است. درنهایت، تحقیقات نشان داد که علی‌رغم کاهش نرخ جرم و جنایت ذی‌نفعان خواستار بهبود بیشتر شرایط هستند.

پیشگیری انتظامی

پیشگیری انتظامی عبارت است از «تدابیر و اقدامات پیشگیرانه نیروی انتظامی و سایر دستگاه‌هایی که به حکم قانون در این زمینه موظف هستند با هدف حمایت از شهروندان آسیب‌پذیر در برابر خطر وقوع جرم، افزایش آگاهی‌های عمومی و ارائه خدمات مشاوره‌ای پیشگیرانه، نظارت و مراقبت بر اماکن عمومی و مناطق جرمزا و افزایش هزینه‌های ارتکاب جرم» (روایی، 2392، ص 81). رویکرد پیشگیری انتظامی هم می‌تواند، برای تحقق اهداف پیشگیری اجتماعی مورد استفاده قرار گیرد و هم در جهت تحقق اهداف پیشگیری وضعی، اما رویکرد مذکور به لحاظ ویژگی‌ها و خصوصیاتی که دارد، بیشتر از جنبه پیشگیری وضعی مورد توجه قرار می‌گیرد، زیرا پلیس به عنوان یکی از مظاهر حاکمیت، به صورت تخصصی دارای وظیفه نظارت و کنترل بر جامعه است، درواقع پلیس، ابزارها و اختیارات لازم را جهت محدود نمودن فرصت‌های ارتکاب جرم دارا است و به عنوان مثال می‌تواند با نظارت بر اماکن جرمزا، به افزایش هزینه ارتکاب جرم و پیشگیری از جرم مبادرت کند. البته

پیشگیری وضعی

پیشگیری وضعی شامل اقدامات و روش‌هایی است برای کاهش فرصت که جرم به‌سوی شکل کاملاً خاصی از جرم نشانه می‌رود، متناسبن طراحی و مدیریت محیط بلاواسطه (صحنه و محل وقوع جرم) یا همان نظارت و تحت نفوذ در آوردن هر چه پایدارتر و سازمان‌یافته‌تر محل وقوع جرم است، به طوری که زحمات و خطرات ناشی از اقدام برای ارتکاب جرم را افزایش داده و سود را کاهش می‌دهد (درویشی، 1399، ص 39).

پیشگیری اجتماعی

پیشگیری اجتماعی عبارت است از تدبیر و روش‌های آموزشی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی دولت، نهادها و سازمان‌های غیردولتی و مردمی درزمینه سالم‌سازی محیط اجتماعی و محیط فیزیکی برای حذف یا کاهش عوامل اجتماعی وقوع جرم (ذوق‌القاری و فعل، 4394، ص 31). با توجه به نگرش‌های متفاوت به عوامل اجتماعی جرم، تقسیم‌بندی‌های مختلفی از پیشگیری اجتماعی ارائه شده است. از یک نظر پیشگیری اجتماعی از جرم به پنج زمینه تقسیم‌بندی شده است: 1- پیشگیری اوان کودکی یا پیشگیری رشد مدار؛ 2- پیشگیری از طریق رویکرد توسعه اجتماعی؛ 3- پیشگیری از طریق تمرکز بر نهادهایی مانند مدرسه یا مشاغل به جای تمرکز به افراد؛ 4- پیشگیری از طریق انحراف مسیر بزه کاری گروه‌های در معرض خطر؛ 5- پیشگیری از طریق تغییر ارزش‌های اجتماعی توسط رسانه‌های مکتوب و غیر مکتوب (ذوق‌القاری و فعل، 4394، ص 37).

تأکید بر وجود ابعاد و جنبه‌های پیشگیری وضعی در پلیس به معنای نفی جنبه‌های پیشگیری اجتماعی در آن نیست بلکه پلیس با پذیرش رویکرد جامعه گرایی، می‌تواند نقش بسزایی در تحقق اهداف پیشگیری اجتماعی داشته باشد (داودی دهاقانی، 1396، ص 50-11).

گشت انتظامی

بخشی از نیروی انتظامی که مجهر به تجهیزات لازم بوده و با وسایل یا پیاده و آشکار و پنهان ضمن داشتن برنامه‌ریزی زمانی و مکانی معین، محدوده استحفاظی کلانتری‌ها را با تردید و رفت‌وآمد خود زیر نظر داشته و با مشاهدات و نظارت مستقیم خود موجبات استقرار نظم و تأمین امنیت و جلوگیری از وقوع جرم را فراهم می‌کند در اصطلاح «گشت انتظامی» نامیده می‌شود (ابتهاج، 1387، ص 2). افزایش گشتهای پلیس در اماکن و محله‌ای جرم‌خیز یکی از کارهای پلیس پیشگیری است، اما برای کارایی بهتر و بهینه این گشتها باید نکاتی را مدنظر قرار داد: ۱- شناسایی محله‌ای جرم‌خیز و افراد مجرم؛ ۲- افزایش گشتهای پلیس؛ ۳- مجهر بودن گشتهای؛ ۴- استفاده از توانمندی‌های مردم؛ ۵- تجهیز گشتهای به سامانه جی‌پی‌اس؛ ۶- آموزش گشتهای؛ ۷- راهاندازی گشتهای تخصصی؛ ۸- گشتهای محسوس و نامحسوس. (فاطمی موحد، 1398، ص 443).

مناطق آلوده و جرم‌خیز

جرائم در هر مکان و نقطه‌ای از شهر امکان وقوع دارند، ولی رفتارهای محله‌هایی در هر شهر به دلیل فقر، مهاجرت، ملاحظات قومی و نژادی و... به وجود می‌آید که به مکان‌های امن برای بزهکاران و تهیه نقشه‌های ارتکاب جرم تبدیل می‌شوند. این اماکن موقعیت مناسب‌تری را برای ارتکاب جرم فراهم می‌کنند و انگیزه افراد را برای نقض قانون افزایش می‌دهند. این اماکن محله‌های جرم‌خیز نامیده می‌شوند (فاطمی موحد، 1398، ص 247). محدوده جغرافیایی این محله‌ها، در مواردی گاهی به یک پارک، سینما و خیابان محدود می‌شوند، ولی در مواردی منطقه مسکونی وسیعی را در بر می‌گیرند. (خیری، 1398، ص 28).

تحلیل جغرافیای بزهکاری در شهرها به طور کلی به یکی از دو روش تحلیلی تحلیل همبستگی و تحلیل فرصت‌های جرم است. تحلیل همبستگی، رابطه اعمال مجرمانه با مشخصه‌های فردی، اجتماعی، اقتصادی و کالبدی شهر را می‌سنجد.

این شیوه نخستین بار در سال ۱۹۴۲ به وسیله «شاو^۱» و «مک‌کی^۲» در بررسی جرائم شهری استفاده شد. آن‌ها دریافتند که در قسمتی از محدوده‌های شهر که نابسامانی‌های اجتماعی همچون میزان فقر، تحرکات جمعیتی و ناهمگونی ساکنین بیشتر است، میزان جرائم نیز بالاست. (سلطانی، ۱۳۹۷، ص ۲۰).

جدول شماره ۱: چهار نظریه در مورد جرم، خشونت و فضای شهری

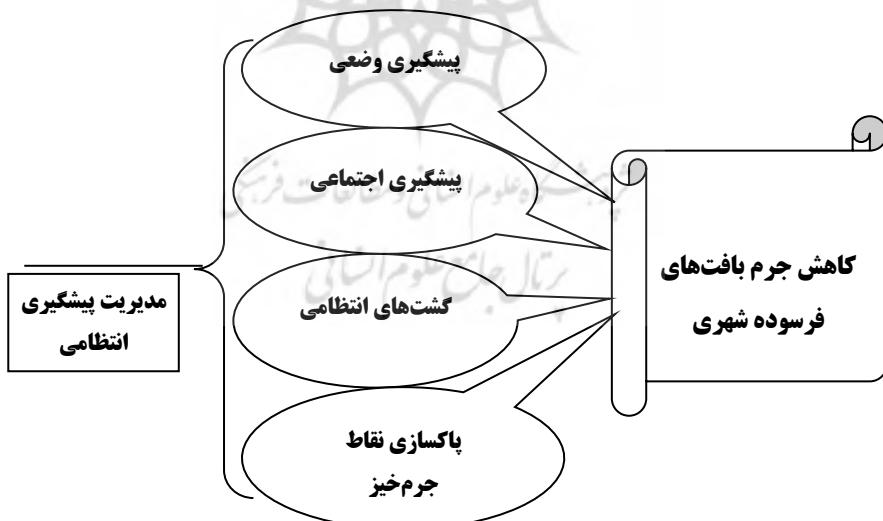
فعالیت	نظرارت	کنترل فضا
ضرورت پیاده‌روها... استفاده‌کنندگان نیاز به ناظران خیابان که از آن تقریباً به طور ممتد هم موجب افزایش ناظران مؤثر خیابان می‌شوند	اصحابان طبیعی خیابان هستند (استفاده‌کنندگان و ساکنان خیابان) با تنواع فعالیت‌ها و هم موجب می‌شوند که تعداد کافی از مردم ساکن ساختمان‌های کنار خیابان به تماسی پیاده‌روها بپردازند.	تعیین حدود مشخص بین فضاهای عمومی و خصوصی جاکوبز ^۳ (1968)
از مشاجراتی که فعالیت بیشتر در خیابان را موجب می‌شوند خودداری برای ایجاد نواحی قابل مشاهده تأثیر قلمرو شامل سیستم‌هایی که به مرزها اشاره دارند و سلسه‌مراتب نواحی خصوصی رو به افزایش را مشخص می‌کنند.	نظمت طبیعی به عنوان نتیجه فراهم می‌آورد. قلمرو گرایی، طراحی معمولی مایملک	قلمرو گرایی - ظرفیت محیط فیزیکی برای ایجاد نواحی قابل مشاهده تأثیر قلمرو (1996)
نظرارت طبیعی که با حرکت مردم درون فضای فراهم می‌آید.	نظرارت طبیعی به عنوان نتیجه فراهم می‌آید.	کنترل دسترسی طبیعی که با ممانعت از دسترسی به هدف جرم مجال کمتری فراهم می‌آورد. قلمرو گرایی، طراحی محیطی فیزیکی، ایجاد یا گسترش یک حوزه نفوذ به طوری که در استفاده‌کنندگان از مایملک یک حس مالکیت پدید آورد. پیشگیری از جرم از طریق طراحی محیطی- ۱۹۷۰ (1960)
از آنجلی که امنیت بستگی به نواحی با سکونت و کاربری مداوم دارد این نواحی باید به گونه‌ای طراحی شوند که این امکان را فراهم آورند (برای مثال با ادغام مناسبتر آن‌ها با توجه به مسیرهای حرکتی).	فضاهای با سایر فضاهای ادغام می‌شوند نظرارتی که با حرکت مردم درون فضا فراهم می‌آید.	هیلر ^۵ (1970) فضاهای با سایر فضاهای ادغام می‌شوند به طوری که عابران پیاده به دیدن و حرکت درون آن‌ها تشویق می‌شوند.

منبع: کرامونا، هیلت، اک و تایزدل^۱، (۱۵۱، ۲۰۱۰).

- 1- Shaw
- 2- McKay
- 3- Jacobs
- 4- Newman
- 5- Hiler

مدل مفهومی پژوهش

با استفاده از نظریه‌ها و تکیه بر تحقیقات موجود، این تحقیق در پی کاهش جرم از طریق مدیریت پیشگیری انتظامی است و در این جهت ارتباط بین مدیریت پیشگیری انتظامی در کاهش جرم و چگونگی تأثیر و تأثر آن‌ها بر یکدیگر نیز مدنظر است. به عبارت دیگر، این پژوهش به بررسی تأثیر چهار عامل پیشگیری وضعی، پیشگیری اجتماعی، گشت‌های انتظامی و پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بپردازد. بر این اساس در تبیین چهارچوب نظری بر بخشی از نظریه‌های پیشگیری از جرم ازجمله: پنجره شکسته، مکتب شیکاگو، نظریه سپتد و نظریه محیط محور تأکید می‌شود. در این دیدگاه‌ها، به پیشگیری از جرم از طریق پیشگیری وضعی، پیشگیری اجتماعی، گشت‌های انتظامی و پاکسازی نقاط جرم خیز توجه شده است؛ بنابراین، مدیریت پیشگیری انتظامی مطابق بخشی از دیدگاه‌های فوق، بر اساس چهار زیرمجموعه‌های اصلی مدیریت پیشگیری انتظامی (پیشگیری وضعی، پیشگیری اجتماعی، گشت‌های انتظامی، پاکسازی نقاط جرم خیز) به دنبال کاهش جرائم و افزایش امنیت مردم است.

شکل 1- مدل مفهومی پژوهش (محقق ساخته)

روش‌شناسی پژوهش

این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت داده‌ها کمی می‌باشد که به روش پیمایشی انجام شده است. در این پژوهش با توجه به این‌که از نوع توصیفی - تحلیلی است، برای تدوین ادبیات و مباحث نظری، از مطالعات کتابخانه‌ای و در بخش میدانی از پرسش‌نامه استفاده شده است. جامعه آماری شامل کارشناسان انتظامی و مدیران شهر بیرونی می‌باشند. حجم نمونه 58 نفر است که شامل 38 نفر از کارشناسان و مدیران انتظامی و 20 نفر از کارشناسان و مدیران شهری می‌شود که با روش نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شده‌اند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسش‌نامه محقق‌ساخته شامل 35 سؤال بوده است. روای صوری و محتوایی پرسش‌نامه با روش اجماع صاحب‌نظران و پایایی پرسش‌نامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ 0/89 به‌دست آمد. برای آمار استنباطی از آزمون آلفای کرونباخ و برای بررسی پایایی پرسش‌نامه، آزمون کولموگروف - اسمیرنوف برای بررسی نرمال بودن داده‌ها یا توزیع نرمال متغیرها، آزمون تی تک نمونه‌ای برای بررسی فرضیه‌های پژوهش استفاده و برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تی تک نمونه‌ای و نرم‌افزار SPSS نسخه 22 استفاده شده است؛ و پایایی پرسش‌نامه در جدول شماره 1 ارائه شده است.

جدول شماره 2: پایایی پرسش‌نامه تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم بافت‌های فرسوده

شهری

متغیرها	ضریب آلفای کرونباخ	تعداد آزمودنی	تعداد سؤال
پیشگیری وضعی	0/66	58	00
پیشگیری اجتماعی	0/83	58	9
گشت‌های انتظامی	0/99	58	9
پاکسازی نقاط جرم خیز	0/66	58	7
کل (مدیریت پیشگیری انتظامی)	0/89	58	55

یافته‌های پژوهش

یافته‌های توصیفی

جدول 3- توزیع فراوانی و درصد نمونه آماری بر اساس توصیف ویژگی‌های جمعیت‌شناختی

سازمان محل خدمت	درصد	فرابانی	پست سازمانی	درصد	فرابانی	بهزیستی
65/5	38		کارشناس انتظامی	6/9	4	
34/5	20		کارشناسان و مدیران شهری	6/9	4	مسکن و شهرسازی
100	58		جمع	6/9	4	دادگستری
درصد	فرابانی		سطح تحصیلات	5/2	3	شهرداری
1/7	1		دیپلم	8/6	5	فرمانداری
8/6	5		فوق دیپلم	65/5	38	نیروی انتظامی
50	29		لیسانس	100	58	جمع
39/7	23		فوق لیسانس و بالاتر			
100	58		جمع			

جدول 4- آماره‌های توصیفی تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده

متغیرها	شاخص آماری	تعداد	میانگین	استاندارد	انحراف کشیدگی	چولگی	حداقل	حداکثر
مدیریت پیشگیری انتظامی		4/87	2/40	0/12	0/54	0/34	4/04	58
پیشگیری وضعی		4/80	3/20	0/18	-0/38	0/38	4/06	58
پیشگیری اجتماعی		4/89	3	0/12	-0/91	0/48	3/98	58
گشت‌های انتظامی		5	3/22	-0/08	-0/65	0/44	4/15	58
پاکسازی نقاط جرم خیز		4/86	2/86	-0/11	0/19	0/40	3/98	58

یافته‌های استنباطی

جدول 5- نتایج حاصل از آزمون نرمال بودن کولموگروف - اسمیرنوف

گویه‌ها	ضریب معنی‌داری	نتیجه	به دست آمده
گویه‌های مربوط به پیشگیری وضعی	0/991	تأیید نرمال بودن توزیع آماری	0/280
گویه‌های مربوط به پیشگیری اجتماعی	0/844	تأیید نرمال بودن توزیع آماری	0/475
گویه‌های مربوط به گشت‌های انتظامی	0/683	تأیید نرمال بودن توزیع آماری	0/740
گویه‌های مربوط به پاکسازی نقاط جرم خیز	0/814	تأیید نرمال بودن توزیع آماری	0/521
گویه‌های مربوط به مدیریت پیشگیری انتظامی	0/843	تأیید نرمال بودن توزیع آماری	0/504

با توجه به نتیجه، نرمال بودن توزیع همه گویه‌ها مورد تأیید است.

فرضیه اصلی: مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

جدول 6- تی تک نمونه‌ای (تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده)

Test value = 3						
تعداد کارشناسان	متغیر	میانگین استاندارد	انحراف مقدار t	درجه آزادی	سطح معنی داری	
58	مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم	4/04	0/34	23/39	57	0/000

نتیجه: با توجه به نتایج جدول 6 مشاهده می‌شود که مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده، برابر با (23/39) است و با توجه به مقدار ($\text{sig} < 0/05$) می‌توان ادعا نمود که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری دارد؛ درنتیجه، فرضیه اصلی پژوهش تأیید می‌شود.

فرضیه فرعی یک: پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

جدول 7- تی تک نمونه‌ای (تأثیر پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده)

Test value = 3						
تعداد کارشناسان	متغیر	میانگین استاندارد	انحراف مقدار t	درجه آزادی	سطح معنی داری	
58	پیشگیری وضعی بر کاهش جرائم	4/06	0/38	21/18	57	0/000

نتیجه: با توجه به نتایج جدول 7 مشاهده می‌شود که مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده برابر با (21/18) است و با توجه به مقدار ($\text{sig} < 0/05$) می‌توان ادعا کرد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی پیشگیری وضعی بر کاهش جرم

در بافت فرسوده تأثیر معناداری دارد؛ درنتیجه، فرضیه فرعی یک پژوهش تأیید می‌شود.

فرضیه فرعی دو: پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

جدول 8- تی تک نمونه‌ای (تأثیر پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده)

Test value = 3						
تعداد کارشناسان	متغیر	میانگین استاندارد	انحراف میانگین	مقدار t	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
58	تأثیر پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم	3/98	0/48	15/43	57	0/000

نتیجه: با توجه به نتایج جدول 8 مشاهده می‌شود که مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده برابر با (15/43) است و با توجه به مقدار ($sig < 0/05$) می‌توان ادعا کرد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری دارد؛ درنتیجه، فرضیه فرعی دو پژوهش تأیید می‌شود.

فرضیه فرعی سه: گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

جدول 9- تی تک نمونه‌ای (تأثیر گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده)

Test value = 3						
تعداد کارشناسان	متغیر	میانگین استاندارد	انحراف میانگین	مقدار t	درجه آزادی	سطح معنی‌داری
58	تأثیر گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم	4/15	0/44	19/69	57	0/000

نتیجه: با توجه به نتایج جدول 9 مشاهده می‌شود که مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده برابر با (19/69) است و با توجه به مقدار ($sig < 0/05$) می‌توان ادعا کرد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی گشت‌های انتظامی بر کاهش

جرائم در بافت فرسوده تأثیر معناداری دارد؛ درنتیجه، فرضیه فرعی سه پژوهش تأیید می‌شود.

فرضیه فرعی چهار: پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرون جند مؤثر است.

جدول ۰۰- تی تک نمونه‌ای (تأثیر پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده)

Test value = 3						
تعداد کارشناسان	متغیر	میانگین استاندارد	انحراف سطح	مقدار t آزادی	درجه آزادی معنی‌داری	
58	پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم	3/98	0/40	18/54	57	0/000

نتیجه: با توجه به نتایج جدول 10 مشاهده می‌شود که مقدار تی تک نمونه‌ای مشاهده شده تأثیر پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده برابر با (18/54) است و با توجه به مقدار ($0/05 < \text{sig}$) می‌توان ادعا کرد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی پاکسازی نقاط جرم خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری دارد؛ درنتیجه، فرضیه فرعی چهار پژوهش تأیید می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

فرضیه اصلی: مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرون جند مؤثر است.

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشانگر این است که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری داشت و این فرضیه تأیید شد. یافته های حاصل از آزمون فرضیه اصلی با پژوهش‌های عشايري و نامياني (1398) که عوامل انتظامي و ساير عوامل را بررسى كرده و همچنین با درويشى و همكاران (1397)، پوراحمد و همكاران (1399) که بررسى تأثیر بافت های ناكارآمد شهری بر آسيب های اجتماعي و پديده فرسودگي در بافت های شهری بر كالبد بافت و فعالities های اجتماعي و اقتصادي را اثريگذار دانسته و همچنین تحقيق

سیدعلی‌پور و گودرزی (1400) که چالش‌های برنامه‌ریزی راهبردی مدیریت شهری در جرم خیزی بافت فرسوده شهری را بررسی نمودند، همسویی داشته است. در این پژوهش‌ها، به طورکلی بر نقش مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم بر کاهش جرم تأکید شده است. مکان و ویژگی‌های خاص آن نقش مهم و بسزایی در وقوع یا پیشگیری از وقوع جرم ایفا می‌کند، زیرا مکان به عنوان یکی از مهم‌ترین ارکان تحقیق جرائم، همواره مطرح بوده است. برخی مکان‌های شهری به لحاظ ساختار کالبدی خاص، نوع فعالیت، ویژگی‌های ساکنان آن امکان بیشتری برای وقوع جرم را فراهم می‌کند از جمله این مکان‌ها بافت‌های فرسوده و ناکارآمد شهری و سکونت‌گاه‌های غیررسمی می‌باشند که در زمرة فضاهای بی دفاع شهری به شمار می‌روند؛ و بهدلیل فعالیت راحت مجرمین در آن امکان بیشتری را برای وقوع جرم فراهم می‌کنند. پلیس و دستگاه انتظامی یکی از متولیان امنیت عمومی است که عمدتاً وظیفه آن پیشگیری انتظامی است. پیشگیری انتظامی از آن جهت حائز اهمیت است که حافظ نظم و امنیت اجتماعی است. اجتماع، همزمان سرچشمه جرم، قربانی جرم و حامی عاملان اجرای قانون که در صدد کنترل جرم هستند، است. اقدامات پلیسی نظیر افزایش گشتهای انتظامی و حضور ملموس و مؤثر پلیس در سطح شهر در جهت جلوگیری از اعمال مجرمانه و کاهش تکرار جرم در چهارچوب قانون و نیز بررسی روند بزهکاری و علل وقوع آن به منظور اتخاذ تدابیر مقابله با جرم و انجام اقدامات فوری در امر مبارزه با بزهکاری و جرائم و همکاری با ارگان‌های مسئول در زمینه کاهش جرائم می‌تواند به مهار و کنترل جرم بینجامد.

فرضیهٔ فرعی یک: پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی پیشگیری وضعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری داشت و این فرضیه تأیید شد. یافته‌های حاصل از آزمون فرضیهٔ فرعی یک با پژوهش‌های هی، ژنگ (2021) که پیش‌بینی نرخ جرم در محلات شهری بر اساس یادگیری ماشین و پیروزفر و همکاران (2019) که وجود

روشنایی را در کاهش جرم مؤثر را بیان داشته و درویشی، و همکاران، (1397) که تأثیر اقدامات مدیریت انتظامی در پیشگیری وضعی از جرم را بررسی کردند، همسویی داشته است. در این پژوهش‌ها به طورکلی بر نقش پیشگیری وضعی بر کاهش جرم تأکید شده است.

پیشگیری وضعی یعنی تغییر اوضاع احوال و شرایط خاص به منظور دشوار کردن، پرخطر کردن یا جاذبه زدایی ارتکاب جرم. این نوع از پیشگیری، از لحاظ مبانی و شیوه‌ها، کاملاً با دیگر گونه‌های پیشگیری متفاوت است. پیشگیری وضعی به عوامل بزهکاری توجهی ندارد، بلکه بیشتر به دنبال تغییر وضعیت‌های پیش جنایی به منظور تأثیرگذاری در تصمیم بزهکاران بالقوه است. این شکل از پیشگیری، از نظریه‌های جرم‌شناسی مبتنی بر عقلانیت گذر از اندیشه به فعل الهام گرفته است زیرا بزهکار، با محاسبه سود و ضرر اقدام می‌کند. در این خصوص اقداماتی از قبیل افزایش مراقبت از محله، اطلاع رسانی و هشدارهای پلیسی، پاسگاه‌های ایست بازرگانی سیار و ثابت، تقلیل وسوسه‌ها در مجرمان، حذف آماج‌های جرم، کاهش جاذبه آماج‌ها، گشتزنی شهر وندان و برنامه‌های نظارت بر محله، راهبرد تغییر محیط، نصب دوربین‌های مداربسته در نقاط جرم‌خیز و نورپردازی و روشنایی ضعیف سطح معاابر و خیابان‌ها می‌تواند ارتکاب جرم را برای مجرمان دشوار، پرخطر و کم جاذبه کند و نقش پیشگیرانه داشته باشد.

فرضیه فرعی دو: پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرون جند مؤثر است.

بر اساس نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری داشت و این فرضیه تأیید شد. یافته‌های حاصل از آزمون فرضیه فرعی دو با پژوهش درویشی و همکاران (1397) از بعد اقدامات مشارکتی - تعاملی (مردم و سازمان‌ها، مشارکت در طراحی فضا)، آریسوکوو و همکاران (2020) که مشارکت محلی در جلوگیری و کنترل جرم در روستاهای نیجریه را بررسی کردند و صادقیانی و همکاران (۱۳۹۵) که اولویت ابعاد و معیارهای تأثیرگذار در ارتقای امنیت اجتماعی بافت‌های فرسوده

شهری را بررسی کرده و در این پژوهش‌ها به‌طورکلی بر نقش پیشگیری اجتماعی بر کاهش جرم تأکید شده است. در خصوص پیشگیری اجتماعی می‌توان گفت: جلوه‌های تدابیر پیشگیری اجتماعی نیز به چند صورت ظاهر می‌شود: از یک سو با مداخلاتی مواجهیم که محل اجرای آن محله و شهر محل زندگی است. از سوی دیگر برنامه‌هایی می‌توان یافت که گروه هدف آن فرد و خانواده او هستند که در اینجا در زبان جرم‌شناسی، از پیشگیری رشدمندان سخن به میان می‌آید؛ یعنی مداخله در مورد عواملی که چنانچه مورد غفلت قرار گیرد، فرد دچار بزهکاری زودرس می‌شود. بر پایه این دیدگاه بزهکار، در مجرمیت خود سهم زیادی ندارد و بیشتر قربانی محیط‌های شخصی مانند خانواده، مدرسه، دوستان، رسانه‌ها، اقتصاد... محیط‌های اجتماعی عمومی مانند سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. بدین ترتیب پیشگیری اجتماعی به فرآیند تربیت و رشد انسان تکیه می‌کند و راهبردهایی نیز برای پیشگیری از جرم ترسیم می‌کند. از جمله این راهبردها می‌توان به تعامل با تشکل‌ها، نهادها و سازمان‌های غیردولتی، تعامل با مراکز دولتی، نهادها و سازمان‌های دست‌اندرکار طراحی و اجرایی قوانین شهری، مشارکت با اقشار اجتماعی، ایجاد مراکز مشاوره و مددکاری و ارائه مشاوره‌های روان‌شناختی در کلانتری، فرهنگ‌سازی و ارائه آموزش‌های همگانی، ساخت و تولید فیلم‌های سینمایی، مستند و پویانمایی و کاهش معضلاتی همچون فقر، بیکاری، اعتیاد و آسیب‌های اجتماعی اشاره کرد.

فرضیهٔ فرعی سه: گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بیرجند مؤثر است.

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی، گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری داشت و این فرضیه تأیید شد. یافته‌های حاصل از آزمون فرضیهٔ فرعی سه با روزز و همکاران (2021) که موقعیت جغرافیایی را که عوامل جرم‌زا را ترسیم می‌کند، همسوی داشته است. در این پژوهش به‌طورکلی بر نقش گشت‌های انتظامی بر کاهش جرم تأکید شده است. در مورد گشت‌های

انتظامی و تأثیر آن بر کاهش جرم می‌توان گفت: گشتهای پلیسی یکی از مؤثرترین ابزارها و راهکارهای پلیس در پیشگیری و کاهش جرم در جامعه است که در ساختار کلانتری و پاسگاه تجلی یافته‌اند. فلسفه وجودی گشتهای کلانتری و پاسگاه در برقراری نظم و امنیت و جلوگیری از وقوع جرائم از همین‌جا سرچشمه می‌گیرد. حضور پلیس و گشت انتظامی در نقاط جرم‌خیز بافت‌های فرسوده شهری، برخورد با جرائم مشهود در بافت‌های فرسوده شهری، حضور سریع در صحنه وقوع جرائم مهم، پشتیبانی از گشتهای غیرآشکار، انجام عملیات آشکار و تعقیب مجرمان، کنترل مجرمان سابقه‌دار توسط پلیس و عوامل گشت و... می‌توانند در کاهش بزهکاری و جرم تأثیرگذار باشند زیرا حضور محسوس و غیرمحسوس پلیس ریسک دستگیری مجرمان را در انجام جرم افزایش می‌دهد.

فرضیه فرعی چهار: پاکسازی نقاط جرم‌خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده شهر بی‌رجند مؤثر است.

نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای نشان داد که از نظر کارشناسان و مدیران شهری و انتظامی، پاکسازی نقاط جرم‌خیز بر کاهش جرم در بافت فرسوده تأثیر معناداری داشت و این فرضیه تأیید شد. یافته‌های حاصل از آزمون فرضیه فرعی چهار با پژوهش‌های عشايری و نامیان (1398)، که بر حضور عوامل انتظامی و نظارت در کاهش جرم در بافت فرسوده تأکید داشتند، همسویی داشته است. در این پژوهش‌ها، به‌طورکلی بر نقش مدیریت پیشگیری انتظامی و پاکسازی نقاط جرم‌خیز و بافت فرسوده نیز می‌توان چنین تبیین کرد که: پاکسازی نقاط جرم‌خیز و بافت فرسوده نیز می‌توان چنین تبیین کرد که: شکل‌گیری بافت یک شهر به‌طور مستقیم با شبکه معابر آن ارتباط دارد، به‌طوری که نوع هریک از این بافت‌های از شکل‌گیری خیابان‌ها در داخل شهر است. مطالعه شکل و نقشه شهرها می‌تواند ما را به بسیاری از علل وقوع جرم که در ارتباط با محیط شهری می‌باشند راهنمایی کند. از بررسی شبکه معابر شهری در بافت‌های قدیم می‌توان نتیجه گرفت که این بافت‌ها با تراکم کنونی جمعیت و همچنین کاربری‌های امروزی هم‌خوانی ندارند. مشخصه‌های بسیاری

مانند عدم دسترسی مطلوب در این بافت‌ها از جمله عوامل مؤثر در وقوع جرم است. به نظر می‌رسد یکی از علل اصلی فراوانی بزهکاری در این محدوده‌ها این است که بزهکاران در ارزیابی این مکان‌ها درمی‌باشند جامعه و سازمان‌های رسمی و غیررسمی اجتماعی، توانایی و امکان کنترل مناسب این محدوده‌ها را ندارند؛ بنابراین در این مکان‌ها امکان مناسب‌تری برای ارتکاب بزه با حداقل خطر و تهدید وجود دارد. همان طور که نتایج این پژوهش در مورد این مناطق نشان داد، اقداماتی از قبیل کنترل مکان‌های آلوده و کانون‌های جرم‌خیز، تغییر نام مکان‌های جرم‌خیز، کاهش فاصله اماکن انتظامی از مناطق آلوده و جرم‌خیز، پیشگیری از ایجاد اماکن امن و مخفیگاه‌های مناسب برای مجرمان و مبارزه با موادمخدر و از بین بردن محل استعمال مواد مخدر در بافت‌های فرسوده بر کاهش جرم مؤثر است. در کل می‌توان گفت، هر یک از انواع پیشگیری اعم از پیشگیری وضعی، پیشگیری اجتماعی، گشتهای انتظامی و پاکسازی نقاط جرم‌خیز بر کاهش جرم تأثیر معناداری دارد و بهتر است که از راهبردهای تلفیقی که به عوامل اقتصادی، اجتماعی، محیطی، روان‌شناسی، تربیتی یا حتی خانوادگی توجه دارد، به منظور نتیجه مؤثرتر و کارآمدتر استفاده کرد.

پیشنهادها

1. نظارت رسمی بر سازمان‌های عمومی، خصوصی و نهادهایی که خدمات، محصولات و نحوه عملکردشان فرصت‌هایی را برای طیف وسیعی از جرائم فراهم می‌کند؛ نظیر مدارس، بیمارستان‌ها تقویت شود.
2. اقدامات نامحسوس برای کنترل مجرمان سابقه‌دار، کنترل نقاط آلوده و جرم‌خیز با مدیریت و ساماندهی گشتهای تأمین نیروی انسانی مورد نیاز انجام شود.
3. بر اقدامات امنیتی مانند نصب دوربین‌های مداربسته، افزایش نورپردازی و روشنایی معابر و خیابان‌ها تأکید شود و یا تعداد افراد پلیس برای ترساندن و بازداشت افراد از ارتکاب جرم افزایش یابد.
4. با فناوری نوین و طراحی ساختمان و محله‌ها، امنیت فیزیکی افزایش یابد.

5. تعامل مستقیم سازمان پلیس با تشكل‌ها، نهادها و سازمان‌های غیردولتی و بهویژه اقشار اجتماعی گسترش یابد.
6. آموزش پیشگیرانه در مدارس برای آشنایی دانشآموزان برای تعامل با پلیس و پیشگیری از اعتیاد و سرقت در مناطق فرسوده تقویت شود و در این راه از فیلم، پویانمایی و ظرفیت رسانه‌های جمعی استفاده شود.
7. از شورای محله و گشتزنی شهروندان در کنترل مواد مخدر و اجرای برنامه‌های نظارت بر محله استفاده شود.
8. ایست‌های بازرسی ثابت و سیار و گشتزنی مانوری در بافت‌های فرسوده به منظور پیشگیری از جرم تقویت شود.
9. فاصله اماكن انتظامي از مناطق آلوده و جرم خیز کاهش یابد
10. پیشگیری از ایجاد اماكن امن و مخفی گاه‌های مناسب برای مجرمان به طور مستمر در دستور کار کلانتری و پاسگاه‌های انتظامی قرار گیرد.

سپاسگزاری

بدین‌وسیله، مراتب تشکر و قدردانی خویش را از تمامی کسانی که در انجام پژوهش ما را یاری رساندند، به ویژه کارشناسان انتظامی و کارشناسان و مدیران شرکت‌کننده در این مطالعه اعلام می‌داریم.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

منابع

- آزاد ارمکی، مرضیه. (1400). احیاء زندگی شبانه در بافت فرسوده شهری خیابان لاله‌زار. *جامعه‌شناسی فرهنگ و هنر*، 3(2)، صص 1-32. قابل بازیابی از:

25

<https://journals.uok.ac.ir>

- ابتهاج، ابوالقاسم. (1387). گشت انتظامی. تهران: انتشارات دانشگاه علوم انتظامی.

- پوراحمد، احمد؛ حاتمی‌نژاد، حسین و ملکی، رباب (۱۳۹۹). بررسی تأثیر بافت‌های ناکارآمد شهری بر آسیب‌های اجتماعی (مورد مطالعه: شهر مراغه). *مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی*، ۱ (۳)، صص 37-52. قابل بازیابی از:

<https://gsma.lu.ac.ir/article-1-69-fa.html>

- خیری، رستم. (1398). تأثیر اجرای طرح پاکسازی مناطق آلوده و جرم‌خیز در پیشگیری از سرقت خودرو (مورد مطالعه، کرج 1394). پایان نامه کارشناسی ارشد فرماندهی و مدیریت انتظامی. دانشکده فرماندهی و ستاد، دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران.

- داوودی دهاقانی، ابراهیم. (1396). طراحی الگوی مدیریت پیشگیری انتظامی از جرم با رویکرد اطلاعات محور. رساله دکتری مدیریت پیشگیری از جرم. دانشگاه علوم انتظامی امین، تهران.

- درویشی، صیاد. (1399). بررسی اقدامات اجرایی کلانتری و پاسگاه‌های انتظامی در پیشگیری از جرم. *فصلنامه علمی مطالعات پیشگیری از جرم*، 15(54)، صص 45-58. قابل بازیابی از:

<https://cps.jrl.police.ir/article-93228.html>

- درویشی، صیاد؛ محمدی مقدم، یوسف و میرزا خانی، عبدالرحمن. (1397). تأثیر اقدامات مدیریت انتظامی در پیشگیری وضعی از جرم. *فصلنامه پژوهش‌های مدیریت انتظامی*, 13(3)، صص 399-418. قابل بازیابی از: http://pmsq.jrl.police.ir/article_20416.html
- ذوالفاری، حسین و فعال، صیدال. (1394). بررسی نقش پلیس در پیشگیری اجتماعی از جرم (مطالعه موردی منطقه 2 و 12 شهر تهران). *مطالعات امنیت اجتماعی*, 41(6)، صص 46-23. قابل بازیابی از: http://sss.jrl.police.ir/article_11941.html
- سلطانی، کیاوش. (1397). بررسی تجربیات جهانی موفق پلیس برای کاهش آسیب‌های اجتماعی و جرائم در بافت‌های فرسوده مرکزی. تهران: پژوهشگاه علوم انتظامی و مطالعات اجتماعی ناجا.
- سیدعلی‌پور، سیدخلیل و گودرزی، حمیدرضا. (1400). چالش‌های برنامه‌ریزی راهبردی مدیریت شهری در جرم‌خیزی بافت فرسوده شهری (نمونه موردی: منطقه 14 شهرداری تهران). *پژوهشنامه جغرافیای انتظامی*, 9(3)، صص 53-73. قابل بازیابی از: http://pogra.jrl.police.ir/article_95945.html
- شماعی، علی و واحدی‌نژاد، سید حسین. (1397). تحلیل فضایی جرم‌خیزی در بافت‌های فرسوده شهری (مورد مطالعه: منطقه 12 شهرداری تهران). *فصلنامه پژوهش‌های انتظام اجتماعی*, 10(4)، صص 191-216. قابل بازیابی از: http://sopra.jrl.police.ir/article_108557.html
- صادقیانی، آرش؛ روزبه گل افشاری، عبدالله؛ جاهد قدمی، محمد و هدایت‌نژاد کاشی، سید مصطفی. (1395). اولویت ابعاد و معیارهای تأثیرگذار در ارتقای امنیت اجتماعی بافت‌های فرسوده شهری. *فصلنامه انتظام اجتماعی*, 4(8)، صص 136-115. قابل بازیابی از:

http://sopra.jrl.police.ir/article_67854.html

- عشايري، طاهـا و نامـيان، فاطـمه. (1398). فـراتحليل عـوامل مؤـثر بر پـيشـگـيرـي اـز وـقـوع جـرمـ. فـصلـنـامـه پـژـوهـشـهـاي مدـيرـيت اـنتـظـامي، 14(1).
- ـ صـص 33-54. قـابـل باـزيـابـي اـز:

http://pmsq.jrl.police.ir/article_20354.html

- فـاطـمي مـوحـدـ، حـمـيدـ. (1398). پـيشـگـيرـي اـنتـظـامي اـز جـرمـهـ درـ منـاطـقـ جـرمـ خـيـزـ شـهـريـ. تـهـرانـ: دـانـشـگـاهـ عـلـومـ اـنتـظـاميـ اـمـينـ.
- نـورـوزـيـ، بـهـرامـ؛ سـرـكـشـيـكـيـانـ، سـيـدـ مـحمدـحسـينـ وـ بـارـانـيـ، مـحـمـدـ. (1390). پـيشـگـيرـيـ اـز جـرمـ؛ اـز نـظـريـهـ تـاـ عملـ بـاـ تـأـكـيدـ بـرـ نقـشـ پـلـيسـ. تـهـرانـ: دـفـتـرـ تـحـقـيقـاتـ كـارـبـرـيـ پـلـيسـ پـيشـگـيرـيـ نـاجـاـ.
- وـرـواـيـيـ، اـكـبرـ؛ فـتـحـالـلهـ، سـيـامـكـ؛ وـ مـقـيمـيـ، مـهـديـ. (1392). نقـشـ پـيشـگـيرـانـهـ پـلـيسـ درـ سـيـاسـتـ جـنـايـيـ مـشـارـكـتـيـ. تـهـرانـ: مـركـزـ تـحـقـيقـاتـ كـارـبـرـيـ پـلـيسـ پـيشـگـيرـيـ وـ نـشـرـ عـلامـتـ.

- Arisukwu, O., Igbolekwu, C., Oye, J., Oyeyipo, E., Asamu, F., Rasak, B., & Oyekola, I. (2020). Community participation in crime prevention and control in rural Nigeria. *Heliyon*, 6(9), e05015. Retrieved from:

<https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2020.e05015>

- matthew Carmona, Tim Heath, Taner Oc, Steve Tiesdell. (2010). *public places – urban spaces: the dimensions of urban design second edition Elsevier ltd*. Retrieved from:

<https://www.amazon.com/Public-Places-Urban-Spaces-Second/dp/1856178277>

- He, J., & Zheng, H. (2021). Prediction of crime rate in urban neighborhoods based on machine learning. *Engineering Applications of Artificial Intelligence*, 106, 104460. Retrieved from:

<https://doi.org/10.1016/j.engappai.2021.104460>

- Piroozfar, P., Farr, E. R., Aboagye-Nimo, E., & Osei-Berchie, J. (2019). Crime prevention in urban spaces through environmental design: a critical UK perspective. *Cities*, 95, 102411. Retrieved from:
<https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102411>
- Rosés, R., Kadar, C., & Malleson, N. (2021). A data-driven agent-based simulation to predict crime patterns in an urban environment. *Computers, Environment and Urban Systems*, 89, 101660. Retrieved from:
<https://doi.org/10.1016/j.compenvurbsys.2021.101660>

